

30. neděle v mezidobí – A

Drazí bratři a sestry, milí farníci,

také vám přijde, že v těchto dnech, kdy zažíváme určitou nejistotu a oprávněné obavy, co přinesou následující týdny, **zaznívá Boží slovo s jakousi zvláštní naléhavostí?** Možná že tak zaznívá i jindy, ale ne vždy mu dokážeme věnovat zvýšenou pozornost. Jedno italské přísloví říká: *Plné břicho dělá prázdnou hlavu*. Nejspíš to platí o úrovni naší intelektuální činnosti v poobědovém čase, nicméně dalo by se to chápat i v duchovním slova smyslu – a pak nám to možná připomene ono biblické vyjádření o *srdci, které je obrostlé tukem* – zkrátka v blahobytu člověk málokdy Bohu naslouchá – v takové chvíli ho totiž příliš nepotřebuje ani nehledá. Možná tedy právě ta nejistá doba, kterou procházíme, nás naučí nově vnímat Boží slovo a objevit jeho sílu – vždyť má schopnost přinést pokoj, světlo, porozumění, nadhled – a tolik potřebnou moudrost, důvěru a naději.

Často se říká, že kázání by se mělo týkat dnešní doby a dnešního člověka – a určitě chci mluvit o současném dění – ale nebojte se, že bych vás chtěl zavalit dalšími sděleními o vážnosti situace způsobené... vy víte čím. Pojdme se společně podívat na to, co jsme slyšeli v tom krátkém, ale důležitém úryvku evangelia – protože i kdybyste si nic jiného z evangelia nezapamatovali, než ta dvě největší přikázání, tak máte to hlavní pro pochopení prakticky čehokoliv.

Znalec Zákona chce přivést Ježíše do úzkých – Mojžíšův zákon totiž čítá 613 nařízení (365 zákazů a 248 příkazů) – takže vytáhnout honem z rukávu, které z nich je největší, není tak úplně jednoduché zadání. Někteří Židé považovali všechna přikázání za stejně důležitá, zatímco jiní se prý často přeli o to, která z nich jsou důležitější než jiná.

Na první pohled se může zdát, že Ježíš přistupuje na tuto slovní úlohu a vysloví svůj vlastní návrh. Jenže když se na to podíváme pozorněji, zjistíme, že mu vůbec nejde o to, vytvořit nějakou hierarchii přikázání (tohle je první, tohle je druhé, atd.) – ale že chce ukázat na samotný smysl Zákona. Ježíš totiž těmi dvěma přikázáními **odhaluje optiku, kterou je potřeba se dívat na celý židovský zákon**. Je to, jakoby svým posluchačům podával **brýle**, kterými se mají dívat na jednotlivá přikázání, ale především na samotný život. *Miluj Boha a miluj bližního... Na těch dvou přikázáních „visí“/ „závisí“ celý Zákon i Proroci* (takový výraz je použit v řeckém originále). Bez těchto dvou přikázání se celé náboženství mění v podivnou směs nejrůznějších pravidel, které spíš život omezují, než aby ho umožnily.

Nezapomeňme, co říká Ježíš na jiném místě evangelia: *Nemyslete si, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit*. Naplnit životem.

Jaká je tedy ta optika, kterou se máme dívat na všechno, co nás v životě potkává? Jaký je ten klíč ke smyslu? Ježíš říká: *Miluj. Miluj Pána, svého Boha, vším co jsi, co máš a co dokážeš – a miluj svého bližního jako sám sebe*. Proto jsou ta přikázání podobná, protože vedou k lásce – a jestliže se Bůh stal člověkem, tak nejde chtít milovat Boha a přehlížet člověka.

A tady se dostáváme k té **aktuálnosti dnešního evangelia**, k tomu, kdy ho máme aplikovat na přítomnost, ve které se nacházíme. Nevím, jak vy, ale já jsem ztratil už strašnou hromadu času tím, že jsem sledoval zprávy o dění v politice, v nemocnicích, ve vyšehradské restauraci, na tiskových konferencích... A výsledkem je jen taková pachůť z promarněného času. A znovu (jako

jsem zmiňoval už tolikrát) se musím ptát: Jaká je v tom všem moje role? Moje úloha? Moje zodpovědnost? Jinými slovy: **K čemu mě, Pane, zveš uprostřed toho všeho?**

A odpověď nabízí dnešní evangelium: **Miluj**. Zůstávej v důvěře v Boha, nacházej v něm tolik potřebný pokoj – a zároveň se dej do služby druhým a chtěj pro ně to samé dobro jako pro sebe. A neztrácej čas věcmi, které stejně neovlivníš, spíše dej síly do toho, co ovlivnit můžeš.

Co dělat konkrétně?

- Chovat se zodpovědně: omezit osobní setkávání na minimum, aspoň nyní
- Modlit se za nemocné, zdravotníky, jakkoli postižené
- Modlit se, abychom nikoho nenakazili ☺
- Zavolat starším lidem
- Nabídnout pomoc – a dát si práci s přemýšlením, kde a jak můžeme pomoci
- Pokud nejste ve finančních potížích – podpořit nějaký místní (malý) obchod, který možná bojuje o přežití
- Poslat do nemocnice nějaký pozdrav, květiny, sladkost – vyjádřit podporu zdravotníkům

Miluj Boha a bližního a sebe – na pochopení toho závisí, zda si můžeme říkat křesťané